

Ai VÊ XƯ VIỆT

Văn đoàn lam sơn

Tổng hội sinh viên paris xuất bản

le tai dien: "hội tụ"

LỜI GIỚI THIỆU

Làm nhạc, viết ca khúc để bày tỏ tâm tưởng là một nỗi khó, ở hải ngoại mà viết được là hai cái khó. Viết với xúc động của một người có cảm tính thực tế về tranh đấu, nói rõ được hướng tranh đấu mà lại không đóng vai của diễn hát tuyên truyền ri' móc là làm được tới ba điều khó. Tôi đã thấy được cả ba điều đó khi bắt gặp gần 50 nhạc phẩm của Văn Đoàn Lam Sơn phổ biến từ nhiều năm qua.

Trong suốt một chuỗi dài lịch sử, nhiều nghệ sĩ đã đứng vào rồi lại đứng ra cuộc chiến đấu, chúng tôi sự xác minh lập trường đòi hỏi một thái độ khẳng khái và kẻ sĩ, khó nhất là những lúc điêu linh, khốn quẫn, lúc mà "sài lang đã ở đừng xong nên thông tri" (Nguyễn Chí Thiên, Tiếng Vọng Từ Đáy Vực). Tôi tin chắc sự phân định bằng lương năng và ý thức của mình là lần mức đầu tiên xác định điểm đứng của người làm nhạc và chỉ có từ đó, người làm nhạc mới biết làm cái gì, tranh đấu cho cái gì, xây dựng cái gì và đánh đổ cái gì.

Văn Đoàn Lam Sơn đã trả lời thật gọn gàng những mâu chốt của cuộc phân đấu mà nhiều người phân vân, tự cảm thấy phức tạp ngay từ khởi điểm đó. Thật là một nỗi vui mừng cho những người đang dẫn mình trong cuộc hành hương về đất Mẹ. Tưởng như hàng trăm năm trước, khi người Do Thái lầm lũi cố vượt qua biên giới các nước Ả Rập để tìm về đất hứa. Một cơn bão cát, một tiếng ho qua các đồn canh là dấu hiệu của thân chết, nhưng họ vẫn rên vang nơi đồng trống tiếng hát mê sáng :

" Ngàn bước chân tiên trên đường xa triền miên
Ta cùng tìm về miền đất gian nan.
Vượt thác nguy biến chui luôn qua rừng thiêng
Ta cùng tìm về miền đất gian nan. "

(Về miền gian nan-Dân ca Do Thái)

và dấu kèm gì những ý tưởng của ta hôm nay :

" Đã nghe tiếng xích xiềng
Vang niền đau chân chị
Đã thấy rõ cùm gông
Triều uất hận tay anh
Mà làm ngờ sao đành..."

(Còn ai thường dân tôi - V.Đ.L.S.)

Hoặc :

" Từ rừng núi âm u vọng về,
Từ biển đông mênh mông với vợ
Từ chân trời ta nghe giục giã
Tiếng gọi lên đường. "

(Tiếng gọi lên đường-V.Đ.L.S.)

Không những tình lý của cuộc chiến đấu mưu tìm về đất Mẹ không mấy khác biệt mà có lẽ sự thể hiện ngôn ngữ và hình ảnh đều nằm theo một chiều di thuận thảo. Âm nhạc coi đó như sự hòa hài hoàn toàn của một hợp âm thuận.

Có lẽ lịch sử cũng hay dùng những quy luật thuận nghịch như âm nhạc vậy, hòa âm nghịch của công sản đã quá chói tai người dân, đã đến lúc phải chuyển rồi chăng ?

Nói nhạc tính của loại chiến ca là luôn nhìn tới kẻ thù, nhưng nếu những lối làm của đối thủ bị bỏ quên, mà chỉ mông lung những điều viễn tưởng thì còn nói làm gì. Ở đây chứng liệu đã đầy đủ, hồ sơ đã quá dày và người nào cũng có thể nói đến đề dăng như lượm một chiếc lá thu vàng trong vườn hoa Lục Xâm Bảo :

" Triệu người đi vùng kinh tế mới chôn thân
Đây trong rừng sâu nhất đá thay cơm... "

..... (Giấy truyền đơn-V.Đ.L.S.)

Hoặc :

" Tôi muốn hát cho thằng bé tát dầu
Chết nơi cầu cạnh xưởng Ba Son
Tuổi mười ba da trần xạm nắng
Vết cặn dầu về đổi lấy miếng cơm. "

(Thằng bé tát dầu-VĐLS)

Hoặc :

" Khi tất cả người dân ngu đần
Bông không cần suy nghĩ
Có cái lưới mà không cần dùng
Họ không cần nói
Và không bao lâu sẽ biến thành
Khẩu súng tự động. "

..... (Khi tất cả là loài thực vật-VĐLS)

Theo Solzenitsyn, " Một lời nói thật sẽ nặng hơn toàn thế giới ". Những điều trên kia đều là sự thật ai cũng biết, vậy sao ta không tôn vinh giá trị những ca khúc đó.

Còn trong cõi sầu thảm của lòng người yêu tổ quốc vẫn
đầy ắp tiếng vọng thiết tha, những rẻo gọi, những thói thức
hiển nhiên bất cứ mỗi ai cũng có thể nói là của mình được. Cõi
nhớ chung ấy chính là :

" Em có về thăm xóm làng xưa
Thăm giếng nước mưa trong đục bên hè
Em có về thăm nhịp cầu tre
Lặng lơ trôi ...
(Em có về-VĐLS)

Hoặc :

" Ai về xứ Việt
Nhấn dùm tôi
Người ấy ở trong tù. "
(Ai về xứ Việt-VĐLS)

Quả là khát vọng triền miên những người mất quê .
Giếng nước, cầu tre và bao thứ nữa ẩn hiện trong hồn như ám ảnh
ma trôi, đó là nỗi tâm sâu kín nhất, là hình ảnh thiết thân
chiến đấu nhất mỗi người Việt Nam đã mang theo suốt chuỗi ngày
lưu vong.

Tôi nghĩ những câu đó là thơ, những hình ảnh đó là thơ
bởi bản chất thơ mỗi thực sự ngọt đến như vậy được.
Ca khúc thường kích động hơn những giới hạn hơn, cho
nên Văn Đoàn Lam Sơn quả đã làm được cái việc đáng kể khi đưa
vần điệu và hình ảnh thơ đó thành ca khúc. Nó vượt trội cả
những ca khúc thời kháng chiến 45, nó là ca khúc kháng chiến
hôm nay, có thể gọi là loại ca khúc kháng chiến 75. Chống chế
độ cộng sản, người Việt tự do đang làm một cuộc kháng chiến với
đây đủ lý tưởng nhân thức và tình cảm.

Tôi nghĩ đơn sơ trong câu kết luận rằng, phần tình cảm
của những người chiến đấu cho lý tưởng tự do và dân tộc đang
được thắp sáng bởi những người dành phần đời mình cho công
cuộc đó. Những người rất kiên trì, đơn sơ và trong sáng : Văn
Đoàn Lam Sơn.

Dù rằng họ còn rất trẻ. Nhưng chính vì họ trẻ nên mọi
người mới thấy tương lai mình còn dài vì còn thường thức được
nơi họ nhiều lắm.

Tôi nâng niu hái những cánh hoa vừa hé nụ trong vườn
hoa Lam Sơn gắn lên môi thơm xinh hay ngực tim nồng của các bạn
đang ca hát để chiến đấu cho Việt Nam tự do.

Cali, tháng giêng năm 81

Nguyễn Đức Quang

AI NGHE CHẴNG ?

Nhạc : Khúc Lan
Thơ : Thất Trĩ Lang.

Ai nghe chẳng tiếng quê hương rên rỉ? Đang vọng
từ vạn lý đến thâm tâm Kia non sông rộng rãi đã bao năm Đang ôm hận và âm thầm
chịu đựng Ai nghe chẳng dân ta đang điêu đứng Đang mới
mờn giữa vạn cảnh thâm lương Hoa bình đầu khi giọt lệ đau thương Lớn đó
mãi trên quê hương khôn khô? Ngày nào đất nước thôi ngàn đời bỏ Ai còn ngồi
ngóng mong chờ trên đê Ngày hòa bình đó nghe đá trở về Sao còn ngồi

G E7 Am G
 Khóc thương người xa quê Bối hờ từng phút phân ly đời đường Tầu nào lặng
 Em Am F Dm E7
 lẽ chia liã quê hương Vã tan cuộc chiến ôi khô nư cũi Mẹ ngồi bạc tóc mong người xa
 Am G7
 Xối Ai nghe chãng tiếng đau thương dân tộc Đang âm thâm lan rộng khắp nơi
 C Am G Em Am
 nơi Từ kinh đô sang thôn vắng quê tôi Từ đất mẹ sang phương trời xa lạ
 G7 C
 Ai nghe chãng bao hy sinh cao cả Của những người thê một da đầu tranh dành tư
 Am G Em Coda: Am
 do đời độc lập ản no Đưa dân tộc thoát xích xiềng nô lệ Ngày nào đất
 Coda: Am G7 C
 (lẽ) Ai chưa hiểu ai là người phân bối Ai chân chớ ai một da sắt sơn Lỡ đời
 E7 E7 Am
 gì sao chưa với dân thân Hồn sông núi đang gọi ta trở về . HẾT

EM CÓ VỀ

Nhạc & Lời: Khúc Lan

Em có về thăm xóm làng xưa Thăm giếng nước
mưa trong đục bên hồ Em có về thăm nhịp cầu tre Làng lơ
trôi không đợi mong người Em về thăm con lạch chẻ đôi Nước chảy
xuôi sao ngược cuộc đời Con đê' buồn rầu rầu im hơi Trong bước chân người về xa
xôi Trong một chiều rét mướt tôi tâm Nghe tin làng xưa chìm trong lửa
thủ Hân ai người gieo nỗi hơn cảm Cho bao anh em chết trong âm

C F C F
 thắm Trọn đời nguyện thế tranh đấu cho tự do Nhưng chưa một lần được thấy âm
 G7 F C F
 no Trong một chiều qua hồ hãm xưa Nhớ bom đạn rơi xé nát thân
 C Am F G7
 người Trên con đường đất đai miền man Con vọng bên tai tiếng súng kinh
 C F C F G7
 hoàng Ai còn mong gì trong cuộc chiến tranh Ai còn đợi gì chủ nghĩa hồi
 C Em Em
 C Em F
 tanh Em về đây dưới cơn mưa giông Mong giọt nước mưa gội sạch cuộc
 C Dm7
 đời Con chim buồn đậu trên mái tranh Mong cơn rôm khô đem ngày yên
 G7 C F G7
 lành Em về đây nghe mũi cỏ cháy Thương người dân tôi sống trong đọa
 C F G7 C
 đày Em về đây mong cuộc đời thay Mơ ngày yêu thương về trên quê hương.

DỪNG LẠI MỘT NGÀY

Nhạc & Lời: Khúc Lan

Dồn dập *Am*
Chân trời trước mặt của quê hương ta sẽ mở
Dm
hoa sông dài đất rộng đã bao năm mới tình thiết
Am *Dm* *Am*
thà Hãy cũng đứng đây cùng anh em nối lại sơn hà Ta cũng đi
Em *Am*
dừng tình thương bao la như biển xa Nắng mới đã khơi dậy ai nư
A7 *Dm* *E7*
ười Ta đi theo tiếng gọi linh thiêng mới Ta đi xây dựng lại cho một

Am
ngày mới Sức sống đã vươn dậy trên môi hồng Trong tim ta nung

A7 Dm E7 Am
một ánh lửa nồng Ta mơ trong một ngày tin Hòa Bình tới

Ta đem hồn dâng sông núi Cho một ngày vinh quang tới Cho cờ Việt

Em Am
Nam phát phì' muôn dặm xa Muôn lòng góp lại ôi quê ta sao đẹp tiếng

Dm Am
ca Cho tình yêu người chợt thành hương nổi đời đã qua Nhưng bàn chân

Dm Am
trần đã nhịp vang trên bờ đê dài Nhưng đời mải

Dm Em Am
này còn nhìn nhau còn hẹn một ngày

TÔI QUÊ HƯƠNG

Nhạc & Lời: Khúc Lan

Đêm qua ta nằm mộng Nắng đỏ' trên quê
hương Đêm qua ta ngồi thờ' nghe ngày dài thế lương Ta nhớ' dòng sông
nhỏ' lặn' lờ' nước' uốn' quanh. Thương kiếp' ai lạc' loài' trên' đặm' đường' ngược
xuôi' Đêm qua ta ngồi' đời' bên' nhịp' cầu' xác' xơ Nghe chân' ai bước
vội' trên' nhịp' gõ' buồng' xuôi Nghe như' dấu' cuộc' đời' trong' tủi' hờn' xa

Cm D7 Gm
xôi Sao mắt kia rưng lệ nghẹn ngào mãi không lời Ta chờ ai trong

Cm Gm Eb D7
đêm đi về trong ngõ tối Dù buồn hoen gót chân xin trọn bước ân cần

Gm Cm
Ta gọi ai trong đêm đầu người qua ngõ vắng Thường dăm tối quê

Gm D7 Gm
hương mít mở trong lang quên Đêm qua ta năm đời sao

Cm
khuya mọc đôn côi Quê xưa như chờ đây nghe cơn người quanh

Gm Cm D7
đây Ta mở được trở về bên bờ dậu nắng hoe Mong cho ai nụ

Gm
cười quên một thuở' liêu đây

SÀI GÒN NIỀM NHỚ

The image shows a musical score for the song 'Sài Gòn Niềm Nhớ'. It consists of six staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The lyrics are written in Vietnamese below the notes. Chords are indicated by letters like Em, B7, Am, G, and B7 above the staff lines. The lyrics describe memories of Saigon, mentioning a childhood friend, a small house, a garden, and a person who has moved away.

Những ngày năm xưa tôi đã lớn lên
Sài Gòn thân yêu với những đường thuộc tên
Nhưng giờ
hẹp cũng bao hồ phố Và ngôi nhà nhỏ chẳng lúc nào quên
Thước bé rong
chơi vườn hoa ngày đó Tôi nào ngờ hôm lia bỏ quê hương
Nào hôm đi
về dưới cơn mưa đó Tôi nghe vọng lời hằng xóm mến thương
Hằng cây năm xưa có cơn rụng lá Thương người đi làm hai buổi sớm

Nhạc : Khúc Lan
Theo thơ Duy Nhân

trưa Quán nước còn ai ngồi xem mưa hạ Cã phê còn
đen đồng nhạc vẫn đưa Đường qua lối chợ sao nay im vắng
Nhịp cầu gỗ cũ còn ai đi qua Ngôi nhà thủa trước giờ ai trú
ngụ Xe đò năm nọ còn chuyên đi xa Sài Gòn nơi
đi Sài Gòn chốn đến Ai bước chân đi chẳng mong ngày
về Tàu nào ra khỏi mà không nhớ bến Trở lại quê
xưa ven một lối thê

TIẾNG GỌI LÊN ĐƯỜNG

Từ rừng núi âm u vọng về Từ biển Đông mênh mông với
 với Từ chân trời ta nghe giục giã tiếng gọi lên đường Từ mạch đất khơi lên hi
 vọng Từ con tim không chờ đợi Từ giọng máu dâng lên cảm thù Ôi tiếng gọi quê
 hương Đã bao năm năm gai nếm mất Đã bao phen trải máu trên
 đống Người tranh đấu mong đợi dân tộc vươn tới Nay dân Việt tôi
 đi bao khó' đau giãy nát non sông rồi Trẻ thơ ngây chết trong thù hận Xá ai lập

Nhạc & Lời: Khúc Lan

đồng mong một ngày trời sáng Từ nhíp bước chân đi kêu huỳnh Từ năm
 châu anh em trũng phũng Trăm bàn tay nắm chặt nhau rồi Ta trở lại quê hương
 Tìm lang xóm thân yêu một đời Tìm quanh tôi nghe lại tiếng cười Tìm nguồn
 cội yêu thương ta về về với quê ta đã bao (sáng) vì to'
 quốc cho ta một lòng Vì nếu sống ta nghe đời chờ Vì thiếu người chân đi rộn
 rã vang đời trên đường Nguyên mở tác bao nhiêu ngục tù Nguyên Bắc
 Nam xây lại một nhà Nguyên hiến dâng thân mình cho nước Việt Nam đi .

TÔI ĐI VỚI ANH

Nhạc & Lời: Khúc Lan.

Lời cuốn

Tôi đi với' anh con đường ra Hà Nội Tôi đi với'

anh con đường tới Sài Gòn Đường xa xăm vẫn còn dài mộng mơ Đường bao

năm vẫn chưa chán tình nồng Theo cơn gió đưa về tới cửa Cấm

Giờ Xuôi theo nước sông Hậu Giang đã đợi chờ Trên giồng Cửu Long ta đi thong

dong Thăng cánh chim bay về nơi ruộng đồng Trên những neo

đường là dặm trường Việt Nam Tôi cùng anh chân bước đi hiên ngang Nuôi trăm ước

vọng cho nước Việt bừng sáng Tương lai huy hoàng trên khắp cõi trời Đông Cửu Long
 đi nước xối vùn đởi bờ Nơi cửa Thăng Long sẽ vọt cao ngọn cờ Ta lòng không
 người nuôi bao chí lớn vô biên Mong ngày yên lành về trên đất nước thân
 yêu Tôi đi với anh con đường xa Thành Nội Hồn thiêng núi
 sông vẫn thiết tha gọi mãi Trên ngọn tháp xưa còn vọng tiếng đờ Nhịp trống đồng
 vang bốn ngàn năm mít mẻ Ta lên núi cao tìm lại giống Lạc
 Hồng Đi trên biển xanh mả nhớ giống Tiên Rồng Đăm con Âu
 Cờ chung hát khúc hoan ca Trên dặm đường dài xây tình người bao la

NGHÌN CÁNH THƯ XANH

Đã từ lâu em có được thư anh ?
Tình rất xanh viết trên nghìn giấy mỏng
Gửi từ xa xôi mịt mờ thăm thẳm
Về tận nơi sau cùng của đời sông
Đang trôi thớt âm thầm...

Em cố đọc thấu đến những giòng
Chan chứa ước mong
Nuôi hoài hy vọng
Em cố gạt bao giọt nước mắt trong
Đợi thấy chữ " đợi chờ " năm yên không nắng mưa
Mà vọng về rõ rệt thường yếu xưa
Không vì trần-gian-thành-địa-ngục mà phai lạt

Em vẫn nói quê hương buồn tan nát
Ngày chỉ vui khi sót mộng đêm qua
Chút nắng sớm giờ không còn giục già
Còn mưa đầu mùa cũng ngỡ ngần tàn tạ
Đợi chết chung quanh
Mất mỗi môn em mong gì nơi ngọn cây xanh
Lã đất nhau đi tro troi những cành
Vẳng bên tai ai nói từng câu xa lạ.

Vầng trăng bao năm như cũng lui xa
Đề' không nghe những lời em nhắn gửi
Mây thổi bay, cơn gió chiều ngừng thổi
Viết bao triu nặng nỗi oan hồn
Quay mặt rồi từng dăng cả thiêng liêng
Đói khát, lang thang, niềm cô đơn dân tộc.

Sống hôm nay khi em vừa thức giấc
Có nhận ra chăng em, một ngày vừa qua thêm
Nu hoa xưa vẫn nở lúc đêm lên ?
Hay đã rụng u sầu bên sông bên nước
Miệt mài cuốn trôi không dừng được ...

Duy Nhân .

Và chiều nay,
Khi em trở về đến ngã tư quen thuộc
Có một lối đi về nhà dằng dằng hai mươi năm
Em đã sinh ra, lớn lên theo cỏ mọc âm thầm
Không cao xa diệu vợi
Một lối nữa đi lên đầu dốc thăm
Ngày hai buổi chỉ thấy mặt trời
Mọc lên rồi lặn xuống không chừng kiến
Còn một lối em thường tìm đến
Là một lối tận cùng ra bờ biển
Nghĩa là ra cuối đường hết ngõ đi
Nghĩa là ra cuối đường mở thêm nghìn vạn nẻo

Hay là ra một nơi sâu thẳm lỗ vùi thân
Trong giấc mơ đến bến bờ chưa một lần nhìn thấy
Như trăm nghìn người đã vậy
Chết giữa hát khao bằng hoàng ao ước xót xa
Giữa mây trời rộng rãi bao la
Nhưng không dùng kẻ lỗ đường tìm đất sống.

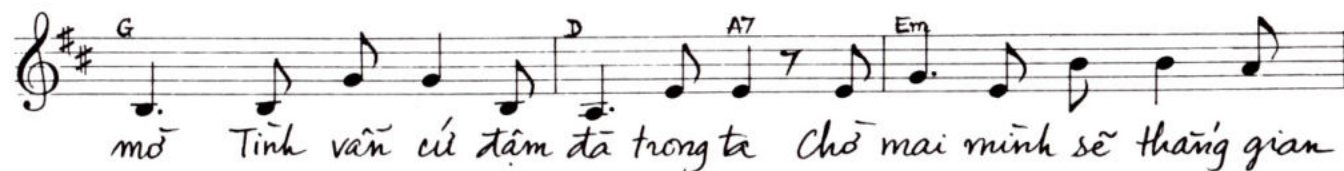
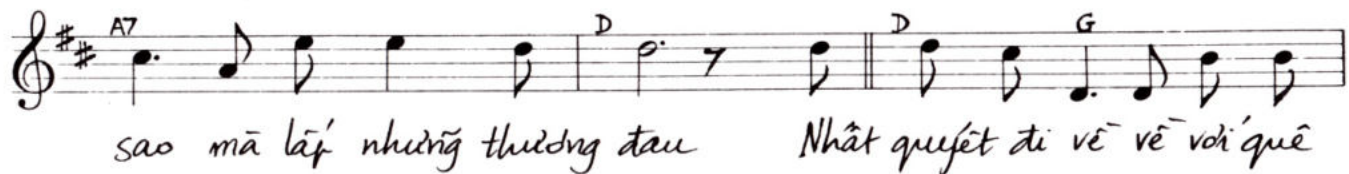
Chiều hôm nay khi nhìn ra biển rộng em cố nhớ đến anh
Như viên sỏi chọt rọt vào hồn em lạnh lẽo
Như nhựa sống bỗng tràn lên một đóa hoa sắp héo
Giữ nghe em dù hơi thở mong manh
Thở tử xa về tận đời dầy xéo

Đã từ lâu em có được thư anh ?

NGÀY MAI TA SẼ

Nhạc & Lời:
Nguyễn Hoài Thanh

Nhạc & Lời:
Nguyễn Hoài Thanh

Chiều đi nhớ gió cuốn đi Nhớ gió cuốn
đi Nhấn như dấm ta Nhấn người phương xa mấy lời Vi
đâu Lòng thoáng xa xôi Sương mờ vây quanh Nỗi buồn trôi
hiu Cõi lòng mênh mang Ôi lá nhớ cành Nhớ gió cuốn
đi Dây mối buồn tha hương Ôi nát cả không gian Ai nước
mở chiều thu Ai nhớ núi rừng Cõi nhớ hôm

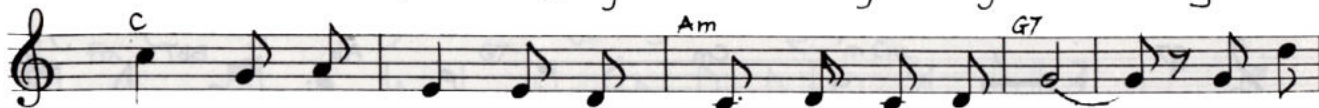
NHỜ GIÓ CUỐN ĐI

Sao bao tiếng đàn xuân xao / Nay ngơ tựa chiêm bao / Ôi một
 đoàn trai tráng / Nay về phương nao / Chiều đi lê thẫm tuôn
 rồi / Nhân' đoàn hùng binh / Mấy lời hiến lĩnh / Gắng lòng hy
 sinh / Gắng lòng / Vì mai còn lắm chông gai / Nên kẻ ly
 hương / Nhớ' đoàn hùng binh / Gắng lòng hy sinh / Mà khóc một
 mình

HÃY VÙNG DÂY

Còn tôi đây còn em đây và còn anh
(Tình tôi) đây nhờ em xây cùng bàn tay

đây Ta đứng đây mau lên đứng xây lại tự do Vì em
anh Ta kết lại xây nên vững một vững tự do Để em

thờ vì mẹ già và vì chi trông em Bao năm
thờ để mẹ già và để chi reo vui Ơi quê

Nhạc & Lời:
 Nguyễn Hoài Thanh

qua ta ngôi chơ ngôi chơ bóng tôi' đi qua Bao năm
 hương tôi từ đây em nhỏ không miệng cơm ăn Ôi quê

qua ta đứng nhìn mái dờ' đã góm ghê chưa
 hương tôi hân thù mái dờ' đã mấy mười năm

Tôi có quê hương mà không được ở' Tôi có mẹ
 Nghe nói hôm qua đã có hòa bình Nghe nói độc

già mà không được chăm sóc sớm trưa Và tôi tôi có đàn em
 lập mà sao người vẫn trốn ra đi Và nghe nghe có tự do

nhỏ đứng bên đường mà đời miệng cơm khô Tình tôi
 rồi Có sao bao quên cơn hà hiệp dân tôi

CÓ KHI NÀO

Nhạc : Lê Đăng Khả
Theo thơ Đinh Tuấn

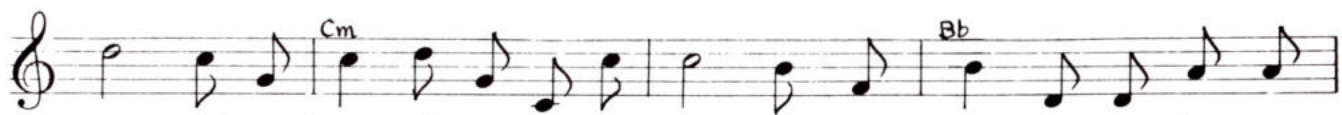
Có khi nào em thật lòng mong ước Phép nhiệm
mẫu cho sống lại thời xưa Rồi nhẹ nhẹ êm êm em khẽ bước Giữa quê
hương thường biết mấy cho vừa Có khi nào em mong mùa nắng
cháy Giữa Pa Ris em nhớ đến Sài Gòn Những lúc ngắm giồng sông Seine cuộn
chảy (ơ) Có khi nào em nhớ nước Cửu Long Khi mùa thu trở về cây rơi

lá đi trong vườn Lục Xâm Bảo vừa mưa Em có nhớ một Cao Nguyên cuối

hạ đang hát hiu trong phong cảnh giao mùa Có khi nào em mở về quê

cũ Mở về thăm cái đẹp của quê ta Khi mùa xuân trở về hoa đơm

nu Cây cỏ thụ soi bóng lối em về Có khi nào em thật lòng mơ ước sẽ một

mai em thoát đời ty nạn Rồi nhẹ nhẹ êm êm em khẽ bước Giữa quê

hương thường biết mấy cho vừa Giấc mơ này biết khi nào em

nhỉ? Giấc mơ kia mới tiêu được thành lời

NHÂN CHỨNG

Nhạc & lời :
Đình Tuấn

Tôi xin ai là chứng nhân trong cuộc Nói dùm
tôi quê hương giờ khôn khó Kể dùm tôi bao con đường bí
lối Kể giờ quê hương giảng mức lao tù Nói dùm tôi những lời than uất
nghẹn Những lăm than những chất ngọt xán hơn Kể dùm
tôi bao kiếp người long đong Nói bước về đâu tương lai sẽ
rồi Tôi xin ai là chứng nhân trong cuộc Nói dùm tôi bao con tàu xấu

sô' Việt đại dương qua nghìn cơn sóng lớn Rồi chìm sâu vì cướp biển vô
 nhân ^p Nói dùm tôi chuyện mẹ già em nhỏ Ôm xác
 nhau năm chết giữa boong tàu Kể dùm tôi chuyện cô gái Việt
 Nam Thân xác tan hoang nhỏ nhược cuộc đời Tôi xin
 ai là chứng nhân trong cuộc Nói dùm tôi cho quật khởi này
 mãi Kể dùm tôi cho xong kiếp điêu linh Nói dùm tôi cho tan hết tội
 tình Kể dùm tôi cho xong kiếp điêu linh Nói dùm tôi khi thế giới vô
 tình

XUÂN XỬA

Nhạc : Đinh Tuấn
Thơ : Trần Mộng Tú

Đêm qua xuân chợt về Trên cánh sồi trước
của Tôi bỗng thấy lông đầu Nhớ về xuân quê cũ Em mặc áo hoa
đào Đứng bên thềm pháo đỏ Đan tré tay phong bao Đuối bắt nhau ngoài
ngõ Mẹ ngồi trên bếp lửa Tóc bạc bánh trưng xanh Cha ngồi bên hương
án Mai nở văng trên cành Ta nhìn nhau không nói Tình thơm như trâm
hương Em cười sau cánh cửa Câu đối đỏ má hồng Bây giờ không còn

nửa Ta thân cát bụi lấm Buồn vui đời tâm gửi? Còn mơ gì đến
 xuân Chỉ thường em bé nhỏ Có bạc áo hoa đào Mời môn sau cánh
 cửa Chờ ta mắt lệ trào Thương mẹ cha tuổi hạc Có sống chờ tin
 con Hay vì xuân không đến Đã chết trong héo môn Thương dân em nhỏ
 dại Ngỡ ngác văng bóng anh Bụi có mờ hương án Mai có héo trên
 cánh Sáng nay ta mở cửa Tìm mùa xuân qua đây Chỉ thấy con chim
 con Chết trên cành sồi gãy Hôm qua xuân chợt về Trên cành sồi trước
 cửa Tôi bỗng thấy lòng đau Nhớ về xuân quê xưa

THƯ GỬI BẠN

Bao năm xa cách
Bạn hiền đi còn nhớ ta chăng
Giữa đêm thâu buồn gọi chuyện với cung hằng
Nhờ đưa gửi tâm tư về cố hữu

Này Ngọc, này Trâm, này Trung, Linh, Bửu !
Cánh đời thông còn thở mộng như xưa
Thác Liên Khương nước đổ' mây cho vừa
Hồn Than Thơ' còn thơ' than bao kiếp.

Này Khanh, này Bình, này Hồng, Thảng, Hiệp !
Biển miền Trung sóng biếc vẫn dạt dào ?
Nước dừa xiêm còn dịu ngọt thanh tao ?
Rừng Đại Lãnh khách du còn lại vắng ?

Này Chân, này Dũ, này Hoàng, các bạn
Chợ Bến Thành còn tấp nập bán buôn ?
Phở Tự Do nay chắc hẳn lạnh buồn !
Chùa Vạn Hạnh mấy khi còn đình hời !

Này bạn hữu
Giữa kinh kỳ sáng chói
Ta ôm mối sầu ly biệt !
Ta mang nỗi hận tha hương !
Ta âm thầm trong hối tiếc
Ta trọn vẹn trong đau thương.

Bạn hiền ơi !
Nay thân phận ra sao ?
Ai gục đầu trong ngục tù giặc đỏ ?
Ai bỏ thầy dãi dãi nanh vuốt bạo tàn ?
Ai lên đèn giữa trùng dương bão tố ?
Ai tha hương lạc lõng chốn ngoại bang ?

Giữa màn đêm tĩnh mịch
Ta nhỏ giọt lệ sầu khóc kẻ vong thân
Hồn linh thiêng xin chứng giám một lần :
Ta nguyện sẽ ngày mai về quê tổ.

Giây mặc niệm, xót thương người quá cố,
Phút suy tư, cảm hận lũ vô thần

Bạn hiền ơi ! Bạn hiền ơi !
Nào những ai chưa hề quên nguồn gốc.
Nào những ai chí hướng chẳng mờ phai.
Hãy cùng ta nối vòng tay ước vọng.
Hãy cùng ta tin tưởng ở tương lai
Hãy cùng ta kết lời thề quyết chiến
Diệt bạo tàn xây dựng lại quê hương,
Và ngày mai, khi ước nguyện thể hiện,
Cùng trở về gieo rắc lại yêu thương.

Bao năm xa cách,
Bạn hiền ơi ! Còn nhớ ta chăng ???

Thất Trí Lang .

GIẤY TRUYỀN ĐƠN

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of five staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The score includes various musical notations such as treble clefs, notes, rests, and dynamic markings like 'D', 'Chậm', and 'HẾT'. Chords are indicated by letters like Bm, A7, G, and Em. The lyrics describe the role of the 'single paper' (Giấy truyền đơn) in the revolutionary struggle, comparing it to a butterfly and a messenger.

Dồn dập

Giấy truyền đơn phát phối bay Giấy truyền đơn trong thành phố miền yêu Giấy truyền đơn như cánh bướm bay bay bay bay Bay thôn thóc trong lòng người dân Bay giục giã gọi ta lên đường

Chậm

HẾT

1. Nay người đi vùng kinh tế mới chôn thân Và bao khô' đau giày xéo dân Đầy trong rừng sâu nhất đá thay

2. Triệu người

Nhạc & Lời:
Phan Văn Hùng

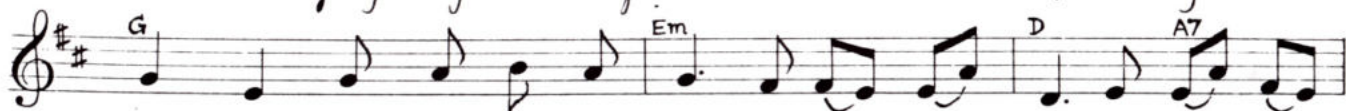
tôi Nước' dâng mắt mẹ nhưn con không miếng cơm ăn Không manh áo
cơm Suốt đêm khấn nguyện cầu cho kháng chiến ra quân Sao cho sáng

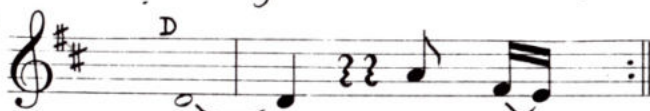
mặc không bóng cha về Nào nhất lên đóc to tiếng nói nhân
dây quăng hết xích xiềng Đừng buồn lo con tôi sát cánh bên

dân Đê' thấy niềm tin bừng sống trong tâm Xiết tay cho
anh Cầm gậy truyền đơn giục bước' đi nhanh Xiết tay cho

chặt cũng nhau tiến bước' đi lên Đi theo tiếng gọi tranh đấu cho
chặt cũng nhau tiến bước' đi lên Đi theo tiếng gọi tranh đấu cho

người " (Giây truyền)
người (Giây truyền)

CÒN AI THƯƠNG DÂN TÔI

Nhạc : Phan Văn Hùng
Thơ : Đinh Tuấn .

Còn ai thương dân tôi Đang đau khô' một trời Đang

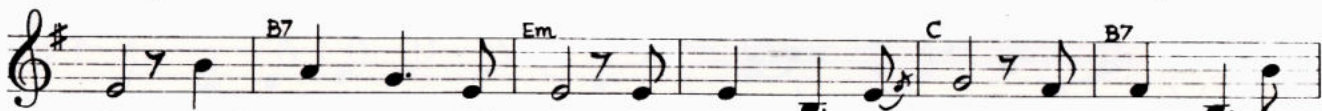
củi đầu im tiếng Ngâm buồn mà nghe giọt nước mắt rơi xuống đời Còn

ai thương dân tôi Sau cuộc chiến rã rời Sau trăm nghìn mất mát vết

thường sao vẫn còn ri' máu tươi chưa thôi Có ai thấy em

thơ Mắt xanh hoen lệ mờ Đi trong ngày đói khát Đi trong trời bơ

Vớ Ai thấy mẹ mời mơn Ngồi mà nhớ đũa con Bì
 mang đi một buổi' Nay biết mất hay còn Có ai thấy bây giờ Cha
 già tóc bạc phơ Da nhăn nếp nhăn phần Mỏi khô héo mong chờ
 còn chờ Đã nghe tiếng xích xiềng Vang niệm đau chân
 chị Đã thấy rõ cùm gông trĩu uất hận tay anh Mả lam ngõ sao
 thành lam ngõ sao thành lam ngõ sao thành lam ngõ sao thành
 đã thành

KHI TẤT CẢ LÀ LOÀI THỰC VẬT

The image shows a musical score for a song. It consists of seven staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The time signature is common time (C). The lyrics are written in Vietnamese and are placed below the corresponding musical notes. The lyrics describe a world where everything is a plant, with no animals, humans, or other creatures. The music is simple and melodic, with various chords indicated by letters like G, Am, D7, and C.

Khi cánh cửa lồng sắt đóng lại bỗng con chim thôi hát
Bỗng em bé nhìn chim biến thành một pho tượng đá Và đôi mắt ngây
thờ biến thành một cuốn sách xưa Những trâu bò heo nai gà vịt
không còn ruồi rong Khi những người đàn bà không còn bỗng không còn tình thường
Khi những người đàn ông ngại ngờ họ không cần biết Và đôi mắt sáng
bỗng đui lòa họ không cần nhìn Ôi không cần có tai có đầu
họ không cần nghe Khi tất cả người dân ngu đần bỗng không cần suy nghĩ

Nhạc: Phan Văn Hùng
Theo thơ Ngô Thái Nguyên

Co' cái lưỡi mà không cần dùng họ không cần mới Vả không bao lâu
sẽ biến thành khẩu súng tự động Những em bé học chăm biến thành
viên đạn đồng đen Khi đất này hoàn toàn man rợ bông cây tre đổ gãy
Bông tên những đường xưa xa lạ người ta gạch xóa Vả bao nhiêu con
tim khô cần chảy kết máu hồng Những con ốc năm yên bất động
nửa chết nửa sống Vả những người thi sĩ xuất hiện Chẳng giống người giống thú
Vả những người nhạc sĩ xuất hiện vừa đi vừa hú
Ở một vùng vô tri vô giác ai ai là ai ? Khi tất cả là
loài thực vật ai nhận được ai ?

BÀI CA CHO BÉ HẢI

(Như nói...)

Cho em bé chào đời vào buổi sáng Khóc oa oa giữa tay ấm mẹ
 hiền Nơi đất lạ sinh làm dân ty nạn Hỡi này em đừng quên gốc Rừng Tiên
 Đừng quên nhé để mai này tôi kể Chuyện quê hương với bao nỗi tủ
 sâu Dù có khóc có tuôn ngàn ngàn lệ Cũng muốn rời nỗi khổ đã in sâu
 Tôi sẽ kể chuyện quê hương máu lửa Mạnh vườn xưa tan nát dấu bom
 cây Ôi mẹ hiền ôm con mình trong tay Dấu đạn nóng oan nghiệt vẫn còn

Nhạc : Phan Văn Hùng
Theo thơ Đinh Tuấn

đây Tôi sẽ kể những chuyến tàu tuyệt vọng Vượt trùng dương với nỗi chết bên
mình Biển lênh đênh biết đâu là cõi sống Để chết dần khi nhân loại vẫn lăm
thình Tôi sẽ kể cảnh tù đày khôn khô' Tiếng xiêng xích khua vang bước chân
đi Ôi dân ta vùng quê hương lặng thình 30 năm chinh chiến chẳng còn
chi Nay em nhỏ em sẽ lớn không còn trong tù ngục Giữa quê người sẽ
được sống an no Nhưng đừng quên dù một giây một phút Ở quê
mình có van kẻ đang mong chờ

TÔI THẤY TÔI VỀ

Nhạc : Phan Văn Hùng
Theo thơ Giang Hoài Tuyển

Tha Thiết

Tôi thấy tôi về đứng trước nhà xưa Có con sông
nhỏ đang gợn nước lờn Chiếc xuồng bập bênh trong ư nhớ thường Có cơn gió
thoảng một chút hương nồng Mẹ tôi ứa mắt ôm con mong đợi Miếng nghen ngào
không gọi được con đi! Tôi thấy tôi về đứng giữa đồng xưa Đứng bên bờ
ruộng thơm mùi lúa mới Những bông lúa vàng ngời ngời yêu thương
Nở bằng nước mắt mồ hôi cần mẫn Của những bàn tay kiên trì chống
giặc Của những tâm lòng bên đời người đi Tôi thấy tôi về ghé lại vườn

xưa Khoai sắn vui cười bên gian đầu đũa Bông mười giờ
 nở những nụ hân hoan Đón chào những người em đi trở
 lại Đem hết chân tình gom góp hơi thở Để cũng hòa nhịp với khắp non
 sông Tôi thấy tôi về gặp bạn bè xưa Xúc thân gây
 cơn những nụ cười tươi Thời gian buồn tủi từ ngục đá qua
 Bốn cái người đó nay không còn nữa Xin nắm bàn tay dựng lại ngọn
 cờ Tự do phát triển trên mọi đường đi Tôi thấy tôi về gặp lại em
 xưa Bên hàng rào mỏng tôi cứ vẫn về Tóc thất đũa già trên áo và
 vai Em vui với ngày vui lời quê hương

AI VỀ XỨ VIỆT

Nhạc : Phan Văn Hùng
Theo thơ Minh Đức Hoài Trinh

The image shows a handwritten musical score for the song 'Ai Về Xứ Việt'. The score is written on a single staff in treble clef with a 2/4 time signature. The melody is accompanied by chords: Am, E7, Dm7, G7, and C. The lyrics are written in Vietnamese and are placed below the notes. The score includes dynamic markings such as *ff* and *fz*, and a first ending bracket. The lyrics are: 'Ai trở về xứ Việt nhân giùm ta người ấy ở trong / từ Nghe đâu đây vang giọng hồn rên xiết Dài lắm không đặng đặng mấy mùa / thu Ai đi về xứ Việt thăm giùm ta người ấy ở trong từ Cho ta / gửi một mảnh trời xanh biếc Thay giùm ai màu trời ngực ấm u / Các bạn ta đi bao giờ được tha? Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi Được lắng / nghe tiếng chim cười Đến bao giờ đến bao giờ Các bạn ta'.

Ai trở về xứ Việt nhân giùm ta người ấy ở trong
từ Nghe đâu đây vang giọng hồn rên xiết Dài lắm không đặng đặng mấy mùa
thu Ai đi về xứ Việt thăm giùm ta người ấy ở trong từ Cho ta
gửi một mảnh trời xanh biếc Thay giùm ai màu trời ngực ấm u
Các bạn ta đi bao giờ được tha? Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi Được lắng
nghe tiếng chim cười Đến bao giờ đến bao giờ Các bạn ta

giờ đến bao giờ đến bao giờ Người bạn tù đi ta không quên đâu Nhớ hôm
 xưa như đôi tay cùm xích Hàng song thưa chia cách vạn tình ngẫu Ai tra
 tân nghe lòng ai kim chích Ai trở về xứ Việt Ta gửi về theo một ít tù
 do tù do tù do Vã nhiều lắm nhiều nhớ thương tha thiết đến cửa ngục
 tù chia bớt chút buồn lo Ai trở về xứ lo Ai trở về xứ
 Việt nhân giúp ta người ấy ở trong tù Ta sẽ về đón ở cửa âm
 u Đời sẽ đẹp mùa xuân hồng biết mấy Dấu ngoài kia mây có trôi mùa

thu ...

MỤC LỤC

1. KHÚC LAN :
 - AI NGHE CHĂNG ?
 - EM CÓ VỀ
 - DỪNG LẠI MỘT NGÀY
 - TỐI QUÊ HƯƠNG
 - SAIGÒN NIỀM NHỚ
 - TIẾNG GỌI LÊN ĐƯỜNG
 - TÔI ĐI VỚI ANH
2. Phụ bản thơ :
 - NGHĨN CÁNH THỬ XANH (DUY NHÂN)
3. NGUYỄN HOÀI THANH :
 - NGÀY MAI TA SẼ
 - NHỚ GIÓ CUỐN ĐI
 - HÃY VỪNG DẬY
4. LÊ ĐĂNG KHẢ :
 - CÓ KHI NÀO
5. ĐÌNH TUẤN :
 - NHẬN CHỨNG
 - XUÂN XỬA
6. Phụ bản thơ :
 - THƯ GỬI BẠN (THẤT TRÍ LANG)
7. PHAN VĂN HƯNG :
 - GIẤY TRUYỀN ĐƠN
 - CÒN AI THƯƠNG DÂN TÔI
 - KHI TẤT CẢ LÀ LOÀI THỰC VẬT
 - BÀI CA CHO BÉ HẢI
 - TÔI THẤY TÔI VỀ
 - AI VỀ XỨ VIỆT .

Tuyển tập AI VỀ XỨ VIỆT gồm 19 ca khúc của VĂN ĐOÀN LAM SƠN. Phụ bản thơ DUY NHÂN, THẤT TRÍ LANG. Lời giới thiệu NGUYỄN ĐỨC QUANG. Biã LÊ TÀI ĐIỂN. Trình bày , kể nhạc HUỖNH KHÓA THUẬT. Xuất bản TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM TẠI PARIS.

VĂN ĐOÀN LAM SƠN

ĐÃ XUẤT BẢN :

- BĂNG NHẠC DU CA 1 (hết)
- BĂNG NHẠC DU CA 2 (hết)
- BĂNG NHẠC DU CA 3, chủ đề TRONG LÒNG QUÊ HƯƠNG
gồm 14 ca khúc sáng tác sau 1975 của NHÂN BẢN DÂN
TỘC VĂN NGHỆ ĐOÀN và NHÓM SÁNG TÁC T.H.S.V.
- BĂNG NHẠC LAM SƠN 1, gồm 14 ca khúc, chủ đề
TIẾNG GỌI QUÊ HƯƠNG.
- BĂNG NHẠC LAM SƠN 2, EM BÉ VIỆT NAM, gồm 19
ca khúc của nni đồng và tuổi trẻ, có bán kèm theo
một quyển tập ghi lời hát.
- TUYÊN TẬP NHẠC "AI VỀ XỨ VIỆT"

SẴP XUẤT BẢN :

- TUYÊN TẬP NHẠC "MỘT NGÀY TẮT ĐÈN", gồm những ca
khúc rạo rức niềm tin, đề hát và đề nhắc nhớ.
- THI TẬP "CHO NGÀY MAI LÚA CHÍN" .

THƯ TỬ, LIÊN LẠC :

TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM tại PARIS
51, rue DAMESME, 75013 PARIS. FRANCE.